

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De mixtura locorum, & figurarum. Capvt XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

naturas, illuc exquisissimarum artium de-
licias, & cætera id genus augeri necesse est.

Sed qui proprii sunt singulorum loci, com-
modius opinor in epidictico genere differ-
imus: Nunc ut id obirem præcepamus, res vel
corporæ sunt, vel ab omni materiae concre-
tione leceræ, quæ sunt corporis expertes, vt
Deus, Angeli, mentes, virtutes, scientiæ, pri-
mum ornantur loco negationis, quædam e-
näm adeò sublimia sunt, vt facilius sit dicere,
quid non sint, quam corum naturam expli-
care, nec immerito sapientes illi A Egyptiis a-
pud Damascum, pro omni laude diuina ter-
ror ~~et~~ ^{et} ~~aywsev~~, id est ~~in cognita caliginē~~ incla-
mant. Deum scilicet adumbrantes, cuius cog-
nitio, cum tantis difficultatibus sepa sit, me-
lius securus ignorando, quam temere aliquid
asserendo.

II. Loco ~~τοποιού~~ hoc est eminentiæ, cum
ex varijs rebus, quasi florculos perfectionis
decepimus, quos in care, quam commendan-
dam suscepimus, longè excitatiis vigore
ostendimus:

Tertius locus est ab affectis, quo res spiri-
tales ~~σωματοποιού~~ , id est, quasi corpore
vestiuntur, vt præter suam naturam morta-
lium sensibus subiiciantur.

At vero vbi res corporæ sunt, & ex varijs
conflate partibus sapissimè, vt in descrip-
tionibus fieri solet per ipsarummet partium e-
nucleationem, & adiuncta frequentantur,
quanquam nulla res est, quæ per omnes locos
communes attollit non possit. Itaque in
toto genere valent, quod docet Marcus
Tullius, definitiones conglobatae, consequen-
tium frequentatio, & contraria, & dissimili-
tum, & inter se pugnantium rerum con-
flictio, & caussæ, & ea, quæ sunt de caussis or-
ta, maximeque similitudines, & exempla.

Figurae in rebus illustrandis adhibentur
leniores, & magis compæ, vt hypotyposes,
distributiones, antonomasie, quedam excel-
lentes. In contentiōibus vero aduersus cri-
mina usurpantur vehementes increpa-
tiones, ironiae amarulentæ, epi-
phonemata, execrationes,
Apostrophæ.

(3)

De detectu verborum ad ampli- ficandum.

CAPVT XXII.

VErba quoque, qnto præcipit M. Tullius,
ponenda sunt illustria, & tamen insita,
vt O acerbam mihi(inducte) temporis illius me-
moriam, & loci, cum hic in me incidit, comple-
xus s. confpersiæ, ^{Pro Plano.} achrymas. Grauia, vt, ^{Pro Milone.}
miorum amplissimum gloria, qua breuitatem
vitæ posteritatis memoria consolatur. Plena, vt,
De me semper P R. semper omnes gentes loquen-
tur, nulla unquam obnubescet vetustas. Sonâ-
tia, Polluerat stupro sanctissimas religiones, ^{enam}
tus grauissima decreta perfrigerat.

Addit idem auctor, iuncta, facta, cognosc-
minata, non vulgata, superlata, imprimisque
translata. Iuncta sunt composita, quæ grauius
sunt anhelata, vt, contrucidare, pertinere:
Facta, vt, Vllamne Appicatam, aut Lentulita-
tem valere apud me plus quam ornamenta vir-
tutis existimas? Sed hoc parcius imitandum:
Cognominata, vt expellentur, exterminabitur
eycietur. Non vulgata, vt, Quis ille præp-
aementia eas, prostrati que sanctissimæ lucis
sub strucitionum insantis molibus oppresserat. Su-
perlata, faxa, & solitudines vocer respondent.
Translata, vt, Omnes in me, meo que redundans:
ex illo fonte dolores.

Hæc omnino maiestatem attollunt oratio-
nis, vbi præcipue figuris dictiōnum illigan-
tūr, quales sunt, isocola, anadiploses, asynthe-
ta, Polysynthia, & cætera huiusmodi, quibus
ad rei cumulum circundatæ quasi tornover-
borum circumscriptiones, quam aptissimè iun-
guntur.

De mixtura locorum, & figurarum.

CAPVT XXIII.

Quod vero ad mixturam attinet locorum,
& figurarum sunt, qui ista putidius inqui-
rant, & putent non nihil ab antiquis, in hac
temperie religiosius obseruatum. Mihi ve-
ro videntur veteres Oratores ad hanc pri-
mum curam animum intendisse, vt quam
illustres locos, & figuræ deligerent. Deinde
eandem pro rerum opportunitate, vt magi-
stra ratio, & prudentia suaderet, variè com-
miserent, in qua mixtura tanta est diuersitas,
vt difficile sit certis iam complecti legibus.
Nam

Locorum
cognatio.

Nam si diligentius perscruteris, omnes penè omnibus locos locis, & figuris figuris illigatas, atque intextas repeteris; Sed hoc in varijs argumentis. Itaque videndum est in hac potissimum, quid materia ratio patiatur, aut admittat, videtur certe iij primum loci, qui essentiam rei magis spectant nelius coniungi, vt definitio, genus, species, causæ, partitum enumeratio. Deinde antecedentia, consequentia, adiuncta, similitudines, contraria, &cæt, id genus.

Inter figuras aliae pertinent ad conformatiōnem imaginum, descriptionemque rerum, aliae ad probationem argumentorum, aliae ad exhilarandam orationem, aliae ad succendendam, quæ vero sunt eiusdem generis coniunguntur, quanquam ad varietatis illecebram, aliae alijs insuper adduntur, tam diuerso concetu, vt difficile sit in hac re certum aliquid definire.

Iuvat tamen aliqua exempla ex Cicerone potissimum legere, quibus conformatiōnem illam locorum, & figurarum in amplificatione cognoscere, atque annotare possis.

Amplificationes Ciceronianæ dis-
cutiuntur.

Ac primum avaritia, & ambitio P. Rulli exaggeratur per congeriem partium, atque effectorum, & per anaphoram tractatur.

CAPUT XXIV.

De lego A-
grar. contra
Rullū 97.
& 98.

HAEC tu. P. Rulle M. Bruti sceleris vestigia, quam monumenta maiorum sapientiæ sequi maluisti. Hæc tu cum isti suis actoribus excogitasti, vt vetera vestigalia venderetis, & exploreretis noua. Vibi Capuam ad certamen dignitatis opponere vis, vt sub vestrum ius, iurisdictionem, potestatem, urbes, nationes, prouincias, liberos, populos, Reges, terrarum denique orbem subiungretis, vt cum omnem pecuniam ex æstrio exhaustissimis, ab omnibus Regibus, gentibus, Imperatoribus nostris coegeretis, tamen omnes vobis pecunias ad nutum vestrum penderent, vt iudem partim inuidiosos agros à Syllanis possessoribus, partim desertos, ac pestilentes à vestris necessarijs, à vobis meti-

psis emptos, quanti velletis. P. Romano indiceretis: vt omnia municipia, coloniasque Italiae nouis colonis occuparetis, vt quibus cunque in locis vobis videretur, ac quam multis videretur colonias: vt omnem rem publicam, vestris militibus, vestris urbibus, vestris praesidiis cingeretis, atque oppressam teneretis, vt ipsum Cn. Pompeium, cuius praesidio, sapissime populus Romanus contra acerrimos hostes, & contra improbissimos ciues vicit, extiterit, proscribere, atque horum conspectu priuare possetis, vt nihil auro, & argento violari, nihil numero, & suffragijs declarati, nihil elata manu perfringi posset, quod vos non oppresstis, atq; exceptum teneatis, vt voluntatis interea per g̃etes per regna omnia cum imperio summo, cū iudicio infinito, cum omni pecunia, vt veniretis in castra Cn. Pompeij, atque ipsi castra, si commodum vobis esset vendereis, vt interea magistratus reliquos, legibus omnibus soluti, sine metu iudiciorum, sine periculo petere possetis, vt nemo ad populum Romanos adducere, nemo producere, non senatus cogere, non Consul coēcere, non tribunus pleb. retinere possit.

Iam cuius facilè est istius amplificationis Notatim
artificium intueri. Primum constat rebus, artificiis
& magnis, & multis, quæ in personis, & negotijs sita sunt. Videntur ut breuissime Rulli
avariciam, circa vestigalia, Capuam, ærarium,
prouincias, agros Syllanos, oppressionem
virorum fortium, & cæt. notauit magna orationis
volubilitate, hæc pertinent ad luyas.
Quæverò verbis dūtaxat augent ius, iurisdictionem,
potestatem, urbes, nationes, prouincias, liberos,
populos, Reges, terrarum denique orbem.
Hæc sp̃ellant ἀνέγειρον forsan, uno verbo Demosthenes dixisset terrarum orbem. Sed hic
Ciceronis modus plurimum valet ad illam
adipalem, quam fouebat eloquentiam innuendendam.

Sequens modus multum est in ἀνέγειρον quippe
uno verbo, cum vellet dicere præcepit fuisse Na-
tum consilium per sermocinationem, & adnotatio-
ita subiicit pro Quinto num. 53. vadit

Cum iussamicitia, societatis, affinitatis a-
geretur, cum officijs rationem, atque existi-
mationis duci conuenire, eo tempore, tu non
modo, aut C. Aquilum, aut L. Lucullum,
sed ne ipse quidem, te consuluisisti, sed ne
psequidem ad te retulisti, ne hæc quidem
locutus es. Horæ duæ fuerunt. Quintus ad